

UNDERTECKNAT

Jacke Sjödin

Minnesluckor jag aldrig glömmer

Idag är det den 29 april 2009, och just idag har jag funnits på denna jord i exakt 15.720 dagar. Sådant går att räkna ut! Men det märkligaste med det är att jag knappt kan komma ihåg några av dessa dagar. Högst 40, 50 stycken känns det som. De flesta av de andra 15.670 dagarna har flutit ihop till ett enda mos av blandade fragmentariska hågkomster. Och en övervägande majoritet av alla dessa dagar har jag inte ett enda minne av! De är totalt uttraderade av hjärnans omutliga minneskautschuk.

Om vi tar en dag ur högen - vi kan hugga till med den 11 oktober 1972 - så har jag givetvis ingen som helst aning om vad jag gjorde då. Jag var 6 år gammal, det var höst, troligen satt jag väl hemma i Sollefteå och grävde i min oskuld och byggde lego som alltid. På nätet kan man i och för sig få en del hjälp genom att kolla upp lite grejor som hände just då, men jag blir ju inte så mycket gladare av att få veta att Norra Gotlands folkdansgille bildades just precis den dagen.

De dagar jag faktiskt vet bestämt vad jag gjorde är stora dagar som när jag gifte mig, de dagar våra barn föddes, vissa minnesvärda födelsedagar, samt förstas den 10 juli 1994 då Sverige vann straffläggningen mot Rumänien i kvartsfinalen i fotbolls-VM i USA.

Tur då att jag har skrivit dagbok dagligen sedan den 15 juli 1984. Där kan jag gå tillbaka och slå upp precis vad jag vill. Några slumpvis valda exempel ur högen:

* 22 juli 1984: Soligt och fint. Sommarjobb på hundskolan. Krogrsväng med Mankan och Punke. Träffar Lisa där. Aj aj... (Kommentar: Minns mycket väl Mankan & Punke, men har ingen aning om vem Lisa är. Troligen en förälskelse som - av dagboksanteckningen att döma - inte var förälskad tillbaka. Sådana fanns det ganska gott om!)

* 16 januari 1997: Svinaktigt kallt. Varför är vintern så förbannat lång??? Hundvakt åt svärfar. Den borde man ju strypa. Hunden, alltså. (Kommentar: Minns mycket väl den där schäfervalpen. Han åt upp insidan av svärföräldrarnas Volvo combi på en kvart. Samt valda delar av grannskapets olika husdjur. Sedan blev han polishund.)

* 29 april 2009: Soligt och varmt! Pappaledig halva dagen. Skriver ett halvdassigt kåseri om att jag levte i 15.720 dagar. Låter groteskt gammalt... Pizzamiddag igen. (Kommentar: Detta har jag inget minne av.)

Det är ganska roligt att gå tillbaka i gamla dagböcker på det här sättet och öppna minnesluckor från flydda dagar. Och även om inte alla mina 15.720 dagar finns där, så har

jag alltså hittills skrivit över 9.000 dagliga dagboksanteckningar.

Det var min pappa som uppmunttrade mig till att skriva en kort dagboksanteckning varje dag. Och det är jag honom evigt tacksam för. Och jag vet att jag kommer att fortsätta med detta så länge jag har möjlighet.

Pappa skrev också dagbok mest hela livet, men nu har han som bekant tyvärr skrivit färdigt. Hans hjärta orkade slå i exakt 27.290 dagar, tills det stannade för alltid en vacker vårdag den 8 april 2009.

En av de få dagar jag aldrig kommer att glömma.

Jacke Sjödin